

קיבוץ שמיר

פרוטוקול הנהלת הקהילה מתאריך 12/6/2022

יו"ר: עובד בן זאב

משתתפים: אריק סגל, אסנת גמרסני, הלל אפרת, זהר אלבג, טלי אהרון, מירב גרץ-רונו, נעם ברן.

נעדרו: מירית מירון

סדר יום

1. אישור פרוטוקול
2. הודעות ועדכונים
3. נושא אישי
4. נושא אישי
5. דיון בנושא 'דמי רצינות'

סיכום הישיבה והחלטות

1. **אישור פרוטוקול** – פרוטוקול הישיבה הקודמת אושר.

2. **הודעות ועדכונים:**

- א. עובד שיתף כי התגבשו מחשבות ראשוניות למקומות אפשריים למיקום הגלריה של משה כגן – 'בית מס' 1' (הבית שלפני בית ערגה בן יעקב ומלי כרמון), בית 'הרכבות', 4 חדרי 'גטו' וכן אפשרות של בניית מבנה מתחת לחדר הישיבות (האפשרות שנראית המועדפת כרגע). בהמשך יובאו ההצעות להנהלת הקהילה באופן מסודר.
- ב. בהמשך עדכן עובד על משפחות שחוזרות למגורים בשמיר: משפחת רייכמן (חוזרים בחודש יולי אחרי שנה וחצי בקוסטה ריקה), גיא ואביבה להב, גיא וגלי רונן (חוזרים לשמיר עם כוונה להיקלט כחברי קיבוץ), רינת ויגאל פברמן (שוכרים חדשים בבית משפחת מזי"א), וכן אירנה קווצ'יק (חוזרת לשמיר בחודש אוגוסט).

3. **נושא אישי**

4. **נושא אישי**

5. **דיון בנושא 'דמי רצינות'**

1. עובד הציג את נושא 'דמי הרצינות' אותן נדרשים לשלם בני הקיבוץ שמתקבלים לחברות לאחר הגיעם לגיל 35, וכן בני זוגם (מצורף **כנספת א'**), וכן את העמדה לפיה יש להגיש הצעה למזכירות הרחבה לשינוי ההחלטה -
- כל הנקלטים לחברות בשמיר הם אך ורק בניס ובנות של חברי שמיר, יחד עם בני זוגם והקיבוץ רואה חשיבות גבוהה בקליטת אוכלוסייה זו (ובאופן מיטבי ככל האפשר). הקיבוץ רואה בקליטת בניו לחברות בקיבוץ זכות שמוקנית להם מעצם היותם בני הקיבוץ, וזאת מבלי שיהיו חייבים בתשלום שמבטא את מצבו הכלכלי של הקיבוץ. בשל כל אלו, מוצע לשנות את ההחלטה הנוכחית ולבטל את תשלום דמי הרצינות, הן של בן/בת הקיבוץ, והן של בן/בת הזוג, כך שהקבלה לחברות לא תותנה בתשלום כלשהו. הצעה נוספת (אך מועדפת פחות) היא קביעת סכום אחיד לתשלום של כ- 75,000 ₪ בעת הקבלה לחברות של בן/בת הזוג, ככל שהמהלך מתבצע לאחר גיל מסוים (מוצע – גיל 35).

קיבוץ שמיר

2. התקיים דיון בנושא ובו עלו הנקודות הבאות:

- לחברות בשמיר יש ערך, וחשוב להבהיר זאת למבקשים להיקלט לחברות בשמיר, גם אם אין מדובר על ערך כספי.
 - כל נושא 'דמי הרצינות' אינו רלוונטי יותר, אין צורך אמיתי בגביית הכסף מהנקלטים, וגם לא נכון לעשות כך. מצד שני, חשוב להעביר לנקלטים שאכן נדרשת 'רצינות' בכל נושא הקליטה לחברות.
 - עוד נאמר כי חשוב לקשור את נושא 'דמי הרצינות' לבין הצעה לתהליך קליטה טוב יותר, שחשוב שיעשה בהקדם.
- ב. **החלטת הנהלת הקהילה** :
- הנהלת הקהילה החליטה כי יש למנות וועדת קליטה, שאותה יוביל חבר/ה בחלקיות משרה שתוגדר בהמשך. הוועדה תגבש הצעה לתהליך קליטה בשמיר של צעירים ומשפחות, כך שהקליטה בשמיר תהיה טובה יותר מהנעשה היום, הן מצד הקיבוץ, והן מצד הנקלטים.
- ההנהלה לא הגיעה להחלטה האם להתנות את ההצעה לעדכון נושא 'דמי הרצינות' בעבודה ועדת הקליטה. ההנהלה רואה את הגוף שיוקם כאחראי לעדכון כללי של מסלול הקליטה בשמיר.

סיכום : עובד

קיבוץ שמיר

נספח א' - תשלום דמי רצינות בקבלה לחברות

רקע

על פי החלטות שמיר, קבלה לחברות של בני קיבוץ מתאפשרת בגיל 21 כחלק ממסלול הצעירים. עם הפעלת מסלול הצעירים החברים החדשים נמצאים בסטטוס של 'חברים בחופשה', כך שאינם מחויבים להתגורר בשמיר, אינם חייבים בתשלום מס פרוגרסיבי לקיבוץ, אינם צוברים ותק, ואינם זכאים לקבלת 'פירות נכסים'. הפעלת החברות בפועל אפשרית בכל שלב עד הגיעם לגיל 35, וזאת על ידי העתקת מרכז חייהם לשמיר, והצהרה על כך שהם מעוניינים להפוך לחברים מן המניין. בכך מסתיים מסלול הצעירים (גם אם הדבר נעשה בגיל הצעיר מ-35). בעוד שמעבר משפחות לחיים בשמיר הינו מהלך מבורך (ואף הכרחי לצורך המשך התפתחות הקיבוץ), מצד המשפחות אין מדובר במהלך קל, בעיקר על רקע של מעבר לחיים בפריפריה שלעיתים מתבטא הן בויתורים בנושא פרנסה, והן בניית חלקי ממעגלי חברים ומשפחה בשל המרחק הפיזי. מעבר להחלטה על המעבר לשמיר (שלעיתים אינה פשוטה כשלעצמה), על בני הזוג לשלם 'דמי רצינות' עם הקבלה לחברות. הדבר מכביד עוד יותר על ההחלטה לעבור לשמיר ולהתקבל לחברות.

תשלום דמי הרצינות

[על פי ההחלטה בשמיר, כל צעיר המתקבל לחברות חייב בתשלום של 'דמי רצינות', כשהסכום נקבע על פי גילו של החבר, על פי המפתח הבא:

- 10,000 ₪ בעבור כל שנת גיל מעל לגיל 30 ועד גיל 40 (11,000 ₪ במידה ומדובר בחבר שאינו בן קיבוץ)
- 15,000 ₪ בעבור כל שנת גיל מעל לגיל 40 (16,000 ₪ בהתאמה)

הערות:

- (1) על פי מסלול הצעירים המעודכן (נובמבר 2020), בני קיבוץ בהסדר צעירים רשאים (כחלק ממסלול הצעירים) לחזור לחברות בשמיר עד גיל 35 (שינוי מהגיל שהיה עד אותו הזמן – 30). כמובן שחזרה לחברות כחלק מהסדר זה אינה מחייבת בתשלום כני"ל, אך ההחלטה על עדכון הסדר הצעירים לא גררה שינוי במנגנון החיוב של דמי הרצינות.
- (2) בנוסף, על כל צעיר/ה המתקבלים לחברות בקיבוץ להשלים כספים לקרן הפנסיה שלהם, בהתאם לבדיקה פנסיונית שנעשית להם, ובמידה ונמצא כי יש צורך בהשלמת כספים.
- (3) אין קבלה לחברות מעל לגיל 45

דוגמאות לחישוב תשלום דמי רצינות, בעבור זוגות שונים שמתקבלים לחברות בשמיר:

- (א) בן קיבוץ בן 33, שחוזר לשמיר כחלק מהסדר הצעירים יחד עם בת זוגו (גם היא בת 33) –
 - התשלום בעבור בן הקיבוץ – 0 ₪ (חוזר כחלק מהסדר הצעירים)
 - התשלום בעבור בת הזוג – 33,000 ₪ ($3 \times 11,000 = 33,000$)
 - סה"כ תשלום – 33,000 ₪ ($0 + 33,000 = 33,000$)
- (ב) בן קיבוץ בן 38, מתקבל לחברות (שלא כחלק מהסדר הצעירים) יחד עם בת זוגו (בת 35) –
 - התשלום בעבור בן הקיבוץ – 80,000 ₪ ($8 \times 10,000 = 80,000$)

קיבוץ שמיר

- התשלום בעבור בת הזוג – 55,000 ₪ ($5 \times 11,000 = 55,000$)
 - סה"כ תשלום – 135,000 ₪ ($80,000 + 55,000 = 135,000$)
- ג) בן קיבוץ בן 45, מתקבל לחברות (שלא כחלק מהסדר הצעירים) יחד עם בת זוגו (בת 43) –
- התשלום בעבור בן הקיבוץ – 175,000 ₪ ($10 \times 10,000 + 5 \times 15,000 = 100,000 + 75,000 = 175,000$)
 - התשלום בעבור בת הזוג – 158,000 ₪ ($10 \times 11,000 + 3 \times 16,000 = 110,000 + 48,000 = 158,000$)
 - סה"כ תשלום – 333,000 ₪ ($175,000 + 158,000 = 333,000$)

בעיות

עצם הרעיון של תשלום 'דמי הרצינות' מעלה מספר שאלות, וגם לא חף מבעיות:

- 1) לרוב הצעירים בכלל לא ברור בשל מה נדרש תשלום 'דמי הרצינות', ובעבור מה הוא.
- 2) גובה הסכום שנקבע לתשלום הוא שרירותי, ולא מבטא דבר למה שהזוג "מקבל" (כמובן שאין בסכום זה שום קשר לשווי הכלכלי של החברות בשמיר).
- 3) גם תוספת התשלום שיש לבן/בת הזוג (1,000 ₪ על כל שנה) אינה מובנת, ובעיקר עלולה ליצור תחושה לא נעימה בקבלה לחברות.
- 4) המנגנון מעודד "חזרה מוקדמת" לקיבוץ (לעיתים בשלב בוסרי בחיי בני הזוג, הן ברמת ההחלטה, והן ברמת יכולת ההשתכרות של בני הזוג), וזאת מכיוון שכל שנה שעוברת מצריכה את החוזרים בתשלום נוסף.
- 5) ככל שהתשלום גבוה יותר, הדבר מציב משוכה גבוהה יותר בפני בני הזוג, מצב שלעיתים מביא את אחד מבני הזוג שלא להציג מועמדות לחברות. כך, רק אחד מבני הזוג חבר קיבוץ, בעוד בן/בת הזוג נשארים כתושבים (בד"כ למשך כל חייהם) – מצב שאינו אופטימלי וגם אינו הבחירה מועדפת על ידי הקיבוץ.
- 6) ככל שהחזרה היא בגיל מאוחר יותר, התשלום בעבור הקבלה לחברות גבוה יותר, למרות "שהתמורה" (חברות בקיבוץ) נשארת אותו הדבר.

בשורה התחתונה, התשלום אינו מבטא "מחיר מניה" (או כל הצדקה אחרת), ובעיקר גורם לזוגות קושי בכניסה לחברות בשמיר ולעיתים גם מורת רוח